

**Цифрові технології в адміністративному судочинстві:
правові аспекти використання інформаційно-комунікаційних систем**

Федчишин Сергій Анатолійович¹

Опубліковано	Секція	УДК
30.01.2026	Право	342.9:004

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.18743797>

Анотація. У статті здійснено аналіз проблем цифрової трансформації адміністративного судочинства України крізь призму положень Кодексу адміністративного судочинства України. Обґрунтовано, що Кодекс адміністративного судочинства України виступає системоутворювальним нормативно-правовим актом, який не лише регламентує традиційні процесуальні механізми, а й формує сучасну модель здійснення правосуддя в умовах цифрового суспільства та правового режиму воєнного стану в Україні. Акцентовано увагу на трансформації базових принципів адміністративного судочинства – доступності, відкритості, гласності, рівності сторін, змагальності та розумних строків розгляду справ – під впливом цифрових технологій, автоматизації процедур та використання елементів штучного інтелекту.

Особливу увагу приділено ролі Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи як ключової інфраструктурної основи цифровізації правосуддя. Проаналізовано її функціональне призначення, правову природу та значення для забезпечення електронного документообігу, автоматизованого розподілу справ, фіксації судових засідань, дистанційної участі сторін і електронного доказування. Доведено, що Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система сприяє підвищенню ефективності та прозорості судового захисту, зменшенню бюрократичних бар'єрів і процесуальній економії ресурсів.

Розглянуто правові аспекти використання відеоконференцз'язку та електронних доказів в адміністративному процесі, визначено їх значення для забезпечення безперервності здійснення правосуддя у кризових умовах. Водночас, окреслено основні ризики цифровізації, зокрема технічні збої, загрози та виклики кібербезпеки, нерівномірний доступ до цифрових технологій та проблеми автентичності електронних доказів. Зроблено висновок, що процеси цифровізації, закладені в Кодексі адміністративного судочинства України, мають системний і незворотний характер та створюють підґрунтя для подальшої еволюції адміністративного судочинства до ефективної, прозорої та орієнтованої на людину моделі, що відповідає європейським стандартам.

¹ доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративного права
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого, м. Харків,
fedchishin.s@gmail.com.
<https://orcid.org/0000-0003-3096-3214>

Ключові слова: цифровізація, цифрові технології, адміністративне судочинство, принципи адміністративного судочинства, прозорість, добросовісність, штучний інтелект, дезінформація, кіберзагрози, європейська інтеграція.

Digital Technologies in Administrative Justice: Legal Aspects of the Use of Information and Communication Systems

Summary. The article provides a comprehensive scholarly and legal analysis of the digital transformation of administrative justice in Ukraine through the lens of the provisions of the Code of Administrative Procedure of Ukraine. It substantiates that the Code of Administrative Procedure of Ukraine serves as a system-forming normative act that not only regulates traditional procedural mechanisms but also shapes a modern model of the administration of justice in the context of a digital society and the legal regime of martial law. Emphasis is placed on the transformation of the fundamental principles of administrative justice – accessibility, openness, transparency, equality of the parties, adversarial proceedings, and reasonable time limits for case consideration – under the influence of digital technologies, procedural automation, and the use of elements of artificial intelligence.

Particular attention is devoted to the role of the Unified Judicial Information and Telecommunication System as a key infrastructural foundation for the digitalization of justice. Its functional purpose, legal nature, and significance for ensuring electronic document circulation, automated case allocation, recording of court hearings, remote participation of the parties, and electronic evidence are analyzed. It is demonstrated that the Unified Judicial Information and Telecommunication System contributes to enhancing the efficiency and transparency of judicial protection, reducing bureaucratic barriers, and achieving procedural economy of resources.

The legal aspects of the use of videoconferencing and electronic evidence in administrative proceedings are examined separately, and their importance for ensuring the continuity of the administration of justice under crisis conditions is determined. At the same time, the main risks associated with digitalization are outlined, including technical failures, cybersecurity threats, unequal access to digital technologies, and issues related to the authenticity of electronic evidence. It is concluded that the digitalization enshrined in the Code of Administrative Procedure of Ukraine is systemic and irreversible and creates the basis for the further evolution of administrative justice toward an efficient, transparent, and human-centered model that complies with European standards.

Keywords: digitalization, digital technologies, administrative justice, principles of administrative justice, transparency, good faith, artificial intelligence, disinformation, cyber threats, European integration.

Постановка проблеми. Актуальність дослідження теми цифрових технологій в адміністративному судочинстві зумовлена глибинною трансформацією правової системи України під впливом цифровізації та необхідністю забезпечення ефективного судового захисту прав особи у відносинах із суб'єктами владних повноважень. Як впливає з аналізу положень Кодексу адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. (далі – КАС України), інформаційно-комунікаційні системи, зокрема Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система (далі – ЄСІТС), стали не допоміжним, а системоутворювальним елементом адміністративного процесу. Вони безпосередньо впливають на реалізацію основоположних принципів судочинства – доступності, відкритості, рівності сторін, змагальності та розумних строків розгляду справ, що обумовлює потребу в комплексному науковому осмисленні їх правової природи та меж застосування.

Особливої значущості зазначена проблематика набуває в умовах дії правового режиму воєнного стану, пандемічних та інших кризових викликів, коли цифрові інструменти фактично забезпечують безперервність здійснення правосуддя. Використання електронного документообігу, відеоконференцзв'язку та електронних доказів дозволяє усунути територіальні та часові бар'єри доступу до суду, однак водночас актуалізує низку складних правових питань, пов'язаних із автентичністю цифрових даних, інформаційною безпекою, захистом персональних даних та дотриманням стандартів справедливого судового розгляду. За таких умов дослідження правових аспектів функціонування інформаційно-комунікаційних систем є необхідним для забезпечення балансу між технологічною ефективністю та процесуальними гарантіями.

Крім того, актуальність теми визначається потребою гармонізації національного адміністративного судочинства з європейськими та міжнародними стандартами у сфері цифрового правосуддя. Впровадження електронних доказів, автоматизованих процедур і дистанційної участі сторін вимагає вироблення єдиних правових підходів, здатних мінімізувати ризики зловживань і підвищити рівень суспільної довіри до судової влади. У цьому контексті наукове дослідження цифрових технологій в адміністративному судочинстві є не лише теоретично значущим, а й практично необхідним для подальшого розвитку КАС України та формування сучасної, стійкої та орієнтованої на права людини моделі адміністративної юстиції в Україні.

Ступінь наукової розробки проблематики цифрових технологій в адміністративному судочинстві характеризується достатнім рівнем опрацювання. У наукових працях останніх років (В. Борщенко, Ю. Георгієвський, М. Дзіковський, О. Дурач, С. Єсімов, Н. Задирака, М. Малець, О. Присяжнюк, О. Проскурняк, В. Туров, Н. Хлібороб, Д. Яровик та ін.) висвітлюються окремі аспекти цифровізації адміністративного судочинства, зокрема електронне судочинство, дистанційна участь у судових засіданнях, вплив цифрових технологій на реалізацію принципів змагальності та доступності правосуддя, а також трансформація процесуального статусу учасників. Водночас праці, присвячені європейському досвіду цифровізації правосуддя та його значенню для України в контексті євроінтеграції, акцентують увагу на необхідності гармонізації національного законодавства з міжнародними стандартами. Монографічні дослідження у сфері адміністративного права та процесу в умовах цифровізації створюють ґрунтовну теоретичну базу, однак не завжди фокусуються саме на адміністративному судочинстві. Таким чином, попри наявність значної кількості наукових публікацій, проблема правових аспектів використання інформаційно-комунікаційних систем в адміністративному судочинстві потребує подальшого системного та комплексного дослідження з урахуванням сучасних ризиків та викликів цифрової трансформації.

Метою статті є наукове осмислення процесів цифрової трансформації адміністративного судочинства України крізь призму положень КАС України з метою визначення їх впливу на зміст і реалізацію основоположних принципів правосуддя. Зокрема, дослідження спрямоване на з'ясування правової природи, функціонального призначення та ролі ЄСІТС як ключового інструменту цифровізації правосуддя, а також на аналіз правових механізмів використання електронного документообігу, відеоконференцзв'язку та електронних доказів в адміністративному процесі в умовах сучасних викликів.

Виклад основних положень. КАС України виступає правовою основою для здійснення правосуддя в адміністративних справах, забезпечуючи належний захист прав, свобод та інтересів особи у її відносинах із суб'єктами владних повноважень [1]. У сучасному цифровому суспільстві норми цього Кодексу формують необхідне правове поле для функціонування адміністративних судів, адаптуючи традиційні процесуальні інструменти до вимог нового технологічного середовища.

Цифрова трансформація сучасної правової системи зумовлює переосмислення фундаментальних засад здійснення правосуддя, серед яких адміністративне судочинство займає провідне місце як механізм захисту прав людини у відносинах із державою [6, с. 245]. Впровадження інноваційних інструментів у функціонування судової влади безпосередньо впливає на зміст принципів доступності та відкритості правосуддя, суттєво полегшує доступ до правової інформації та дозволяє учасникам процесу вчиняти процесуальні дії незалежно від їхнього територіального розташування.

Принципи рівності всіх учасників судового процесу та неупередженості суду зазнали якісних змін під впливом автоматизації та елементів штучного інтелекту. Використання алгоритмів для автоматизованого розподілу справ між суддями за принципом випадковості дозволяє мінімізувати вплив людського фактору та забезпечує об'єктивність у визначенні складу суду, що зміцнює незалежність судової влади та довіру до суду [6, с. 239-240, 243; 11, с. 198-199].

Принцип гласності та прозорості адміністративного судочинства наразі реалізується через вільний електронний доступ до Єдиного державного реєстру судових рішень (далі – ЄДРСР) та можливість трансляції перебігу засідань у мережі Інтернет [4, с. 287]. Це дозволяє громадянському суспільству здійснювати громадський контроль (нагляд) за діяльністю судів, підвищуючи рівень публічної довіри до інститутів правосуддя.

Трансформація принципів змагальності та розумних строків розгляду справи виражається у переході до динамічної моделі комунікації між судом та сторонами. Завдяки впровадженню електронного документообігу та дистанційній участі у засіданнях через відеоконференцзв'язок забезпечується суттєва процесуальна економія часу та державних ресурсів [5, с. 254-255], що є критично важливим в умовах правового режиму воєнного стану. Це дозволяє забезпечити безперервність роботи судів, усуваючи територіальні бар'єри та затримки, пов'язані з традиційним поштовим пересиланням документів. Водночас, реалізація змагальних засад у цифровому просторі вимагає від учасників адміністративного процесу підвищеного рівня інформаційної культури та сумлінності під час використання електронних інструментів.

Центральним елементом інституційного забезпечення цифровізації правосуддя в Україні є побудова та модернізація ЄСІТС. КАС України врегульовує ЄСІТС як ключовий елемент цифровізації правосуддя, інтегруючи її в основні механізми адміністративного процесу з метою забезпечення ефективності, прозорості та доступності судового захисту та містить прямі норми, які формують правову основу функціонування ЄСІТС як базового інструменту цифрової трансформації правосуддя [1; 3; 10, с. 197; 12, с. 531].

ЄСІТС створює єдиний інформаційний простір для взаємодії судів різних інстанцій і спеціалізацій, інтегруючи такі базові підсистеми, як «Електронний кабінет» та «Електронний суд» [3; 4, с. 287]. Завдяки цим інноваційним інструментам учасники адміністративного процесу отримують можливість дистанційно подавати позовні заяви, клопотання, інші процесуальні документи, а також отримувати копії судових рішень в електронній формі [3; 6, с. 243], що фактично усуває територіальні бар'єри доступу до правосуддя. Офіційне функціонування зазначених модулів забезпечує надійний обмін інформацією та дозволяє поступово відмовлятися від паперового документообігу, що є особливо важливим для стабільності судової влади в умовах правового режиму воєнного стану [4, с. 287, 290].

ЄСІТС не лише оптимізує внутрішні процеси діяльності судів, а й сприяє реалізації конституційного права на справедливий суд шляхом підвищення ефективності та прозорості судочинства. У контексті цифровізації правової системи ЄСІТС виступає інфраструктурною основою, що гармонізує традиційні форми здійснення правосуддя з сучасними інформаційними технологіями, забезпечуючи електронну взаємодію

учасників процесу, зменшення бюрократичних бар'єрів та прискорення розгляду адміністративних спорів.

Відповідно до ст. 18 КАС України ЄСІТС визначається як уніфікована автоматизована система, що охоплює реєстрацію процесуальних документів, автоматизований розподіл справ, електронний обмін інформацією, а також фіксацію судових засідань. Система не лише оптимізує внутрішні операційні процеси судів, а й забезпечує реалізацію принципів верховенства права із застосуванням цифрових технологій, зокрема шляхом подання документів в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису відповідно до Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» від 05.10.2017 р. [2].

У межах цифрової трансформації ЄСІТС виступає інфраструктурною платформою, що поступово замінює паперове судочинство електронним, сприяючи інтеграції з державними інформаційними ресурсами, зокрема з ЄДРСР. Це дозволяє зменшити бюрократичні перепони та скоротити строки розгляду адміністративних справ. Аналіз положень КАС України свідчить, що законодавець розглядає ЄСІТС як каталізатор системної реформи, у межах якої цифрові технології забезпечують об'єктивність, прозорість і безперервність правосуддя, адаптуючи його до викликів цифрової епохи.

Деталізоване нормативне регулювання в КАС України акцентує увагу на функціональних аспектах ЄСІТС, спрямованих на посилення цифровізації через автоматизацію ключових процедур [3]. Так, ст. 31 КАС України передбачає автоматизований розподіл судових справ з урахуванням спеціалізації суддів, їхнього навантаження та принципу випадковості, що мінімізує суб'єктивний вплив і підвищує рівень справедливості судового процесу. Ст. 44 регламентує електронне подання позовних заяв, апеляційних скарг і доказів через електронні кабінети, за умови надання таким документам юридичної сили шляхом накладення електронного підпису.

Крім того, ст.ст. 229-232 КАС України встановлюють обов'язкову фіксацію судових засідань за допомогою технічних засобів ЄСІТС із автоматичним формуванням протоколів у електронному вигляді та забезпеченням аудіо- і відеозапису для подальшого доступу учасників справи. Сукупність зазначених положень свідчить про функціонування ЄСІТС як уніфікованої системи збору, зберігання та обміну даними, що стандартизує процедури та знижує корупційні ризики завдяки автоматизації. У науковому вимірі це підтверджує перехід до проактивної моделі правосуддя, в межах якої цифрові інструменти не лише спрощують процесуальну взаємодію, а й інтегруються з іншими інформаційними системами для оптимізації перевірки доказів і скорочення строків розгляду справ.

Роль ЄСІТС у забезпеченні цифровізації правосуддя, відповідно до положень КАС України, полягає у створенні інтегрованої платформи, що підвищує доступність та ефективність судового захисту. Зокрема, ст. 195 КАС України передбачає можливість дистанційної участі у судових засіданнях за допомогою відеоконференцзв'язку через ЄСІТС із використанням сучасних засобів ідентифікації, що розширює доступ до правосуддя та мінімізує географічні обмеження. Водночас, ст. 243 КАС України регулює видачу судових рішень в електронній формі з їх подальшою публікацією у відповідному реєстрі, а ст. 373 КАС України – електронне оформлення виконавчих документів з інтеграцією до Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень (далі – ЄДРВП), забезпечуючи безперервний зв'язок між розглядом справи та її виконанням.

Такий підхід відповідає європейським стандартам цифровізації правосуддя, у межах яких інформаційні технології виступають інструментом забезпечення гласності [10, с. 375], зокрема через публічний доступ до судових матеріалів (ст. 9 КАС України), а також захисту персональних даних відповідно до вимог інформаційної безпеки. У результаті КАС України трансформує ЄСІТС у стратегічний елемент судової реформи,

спрямованої на модернізацію адміністративного судочинства з урахуванням глобальних тенденцій, зокрема кібербезпеки та інтероперабельності інформаційних систем.

ЄСІТС є невід'ємною складовою цифровізації правосуддя, що формує інклюзивне та ефективне судове середовище. Наслідком цього є підвищення рівня довіри до судової влади завдяки забезпеченню прозорості та оперативності судових процедур, хоча практична реалізація цифрових механізмів потребує подолання низки викликів, зокрема нерівномірного доступу до технологій у регіонах та ризиків технічних збоїв. У більш глибокому науковому аналізі ЄСІТС постає не лише як технічний інструмент, а як системоутворювальний чинник, що поєднує конституційні принципи справедливості з цифровими інноваціями, сприяючи еволюції адміністративного правосуддя до якісно нової моделі. Відтак КАС України не обмежується регулюванням поточних процесів, а закладає підґрунтя для подальшого розвитку цифрового правосуддя в Україні з урахуванням міжнародних стандартів.

У науковому та практичному вимірах роль ЄСІТС розкривається не лише як технічної платформи, а і як механізму реалізації основоположних принципів адміністративного судочинства – доступності, ефективності, оперативності та прозорості правосуддя. Закріпивши правові засади електронного документообігу та визначивши електронний кабінет обов'язковим інструментом подання й отримання процесуальних документів, законодавець фактично впровадив цифрову комунікацію як домінуючий спосіб взаємодії між судом і учасниками процесу. Такий підхід спрямований на подолання традиційних процедурних бар'єрів, оптимізацію судових ресурсів, що повністю відповідає стратегічним цілям цифрової трансформації правосуддя.

Впровадження відеоконференцз'язку в адміністративне судочинство України є одним із ключових проявів цифрової трансформації правосуддя, спрямованим на посилення функціональної та процесуальної спроможності судів. Ця технологія виступає невід'ємною складовою ЄСІТС та забезпечує автоматизацію процесів взаємодії між судом і учасниками справи [3; 11 с. 197]. Використання відеоконференції дозволяє відійти від традиційної фізичної присутності в залі засідань, трансформуючи судовий процес у більш гнучкий та технологічний формат.

Процесуальний статус учасників адміністративного судочинства зазнає суттєвих змін, оскільки вони отримують правомочність брати участь у засіданнях поза межами приміщення суду з використанням власних технічних засобів та кваліфікованого електронного підпису. Така форма комунікації є важливою гарантією реалізації безпосередності судового розгляду, забезпечуючи рівний доступ до правосуддя для громадян незалежно від їхнього територіального розташування. Для ідентифікації осіб у таких провадженнях використовуються інтегровані системи електронної ідентифікації та спеціалізовані програмні комплекси, зокрема система «EasyCon» [7, с. 173-175; 8, с. 346]. Це дозволяє сторонам ефективно захищати свої права та законні інтереси, мінімізуючи при цьому адміністративне навантаження на судову систему.

Особливої актуальності проведення судових засідань у режимі відеоконференції набуло в умовах пандемії коронавірусної хвороби COVID-19 та дії правового режиму воєнного стану. Завдяки цифровим технологіям вдалося забезпечити безперервність здійснення правосуддя та безпеку учасників процесу в умовах постійних загроз [7, с. 173-175; 9, с. 27-28]. Дистанційний розгляд справ став дієвим інструментом для подолання територіальної недоступності судів, спричиненої руйнуванням інфраструктури або веденням бойових дій. Така адаптація судочинства до кризових умов підтверджує стійкість системи адміністративної юстиції та її здатність гарантувати право особи на судовий захист навіть за надзвичайних обставин.

Попри очевидні переваги, пов'язані з процесуальною економією часу та значним скороченням бюджетних витрат на організацію проваджень, цифровізація через відеоконференцз'язок породжує низку викликів. Технічні ризики, такі як збої у з'єднанні або перебої з електропостачанням, можуть стати причиною відкладення засідань та порушення розумних строків розгляду справ [5, с. 254-255]. Крім того, виникають питання щодо забезпечення високого рівня кібербезпеки та захисту персональних даних у відкритому цифровому просторі. Необхідність постійного вдосконалення нормативної бази та підвищення інформаційної культури суддів і працівників апарату суду є обов'язковою умовою для мінімізації негативних наслідків та зміцнення суспільної довіри до цифрового судочинства.

Цифрова трансформація сучасної правової системи зумовлює фундаментальні зміни в інституті доказування, виводячи на перший план категорію електронних доказів. Відповідно до положень КАС України, електронними доказами визнається будь-яка інформація в електронній формі, що містить дані про обставини, які мають значення для правильного вирішення адміністративної справи [1]. Ця цифрова технологія охоплює широкий спектр об'єктів, включаючи електронні документи, текстові та мультимедійні повідомлення, графічні зображення, плани, фотографії, а також аудіо- та відеозаписи. Окрему групу становлять метадані, бази даних та інформація, розміщена на веб-сторінках у мережі Інтернет, що дозволяє суду значно розширити межі встановлення фактичних обставин порівняно з традиційними паперовими носіями.

Правовий статус електронних доказів визначає їх як самостійний засіб доказування, що подається суду в оригіналі або в електронній копії. Критично важливою умовою для підтвердження юридичної сили таких матеріалів є використання кваліфікованого електронного підпису, який за законом прирівнюється до власноручного підпису. Застосування цієї технології забезпечує ідентифікацію автора та підтверджує цілісність переданих даних [11, с. 199; 13, с. 15-16]. Учасники адміністративного судочинства отримують можливість дистанційно подавати доказову базу через підсистеми ЄСІТС, що сприяє процесуальній економії та усуває територіальні бар'єри в умовах цифрового суспільства.

Зберігання та опрацювання електронних доказів здійснюється із залученням сучасних технічних засобів, таких як сервери, системи резервного копіювання та хмарні сховища. Оригінали або копії таких доказів зберігаються у матеріалах судової справи. Використання інформаційно-комунікаційних систем дозволяє автоматизувати процеси обміну доказовою інформацією між судом та учасниками процесу, забезпечуючи при цьому прозорість та можливість перевірки достовірності походження кожного файлу [11, с. 199; 12, с. 532]. Така інтеграція технічних інструментів у процесуальну діяльність є основою для переходу до повноцінного (суцільного) безпаперового судочинства.

Водночас, впровадження електронних доказів вимагає дотримання високих стандартів інформаційної безпеки та врахування міжнародних стандартів. Міжнародні стандарти наголошують на необхідності гарантування автентичності цифрових даних та забезпечення рівності сторін у доступі до матеріалів. Суд повинен приділяти особливу увагу перевірці відповідних доказів, оскільки будь-яке викривлення інформації або порушення процедури її фіксації може призвести до визнання електронного доказу недопустимим [4, с. 288]. Таким чином, трансформація доказової бази в адміністративному судочинстві потребує формування єдиних правових стандартів, що унеможливили б зловживання та сприяли зміцненню довіри суспільства до цифрового правосуддя.

Висновки. Підсумовуючи, слід зазначити, що цифровізація адміністративного судочинства набула системного та незворотного характеру. КАС України не лише адаптує традиційні процесуальні інститути до умов цифрового суспільства, а й формує нову модель здійснення правосуддя, у центрі якої перебувають вихідні ідеї (принципи) доступності, відкритості, рівності сторін і процесуальної економії. Використання

електронних інструментів, автоматизованих процедур і дистанційних форм участі суттєво змінює зміст базових засад адміністративного процесу, посилюючи гарантії судового захисту прав і свобод особи у відносинах із суб'єктами владних повноважень.

ЄСІТС постає ключовим інфраструктурним елементом цифрової трансформації правосуддя, який забезпечує інтеграцію електронного документообігу, автоматизованого розподілу справ, фіксації судових засідань, дистанційної участі сторін та електронного доказування. Закріплення в КАС України детального правового регулювання організації та функціонування ЄСІТС з можливою подальшою підзаконною деталізацією свідчить про роль цієї системи не лише як технічної платформи, а як системоутворювального механізму реалізації принципів верховенства права, прозорості та безперервності судочинства, особливо в умовах воєнного стану та інших кризових викликів.

Водночас, ефективність цифрового адміністративного судочинства залежить від здатності мінімізувати супутні ризики та виклики, зокрема технічні збої, нерівномірний доступ до цифрових технологій, загрози кібербезпеці та проблеми автентичності електронних доказів. Це зумовлює необхідність подальшого вдосконалення нормативно-правової бази, розвитку єдиних стандартів роботи з електронними доказами, підвищення рівня інформаційної культури суддів і учасників процесу. У підсумку цифровізація, закладена в КАС України, створює підґрунтя для еволюції адміністративного правосуддя в Україні в напрямку більш ефективної та орієнтованої на людину моделі, що відповідає міжнародним (у тому числі європейським) стандартам.

Список використаних джерел

1. Кодекс адміністративного судочинства України від 06 липня 2005 р. № 2747-IV, зі змін. та доп. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>
2. Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги: Закон України від 05 жовтня 2017 р. № 2155-VIII, зі змін. та доп. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19#Text>
3. Про затвердження Положення про порядок функціонування окремих підсистем Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи: Рішення Ради суддів України від 17.08.2021 р. № 1845/0/15-21. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1845910-21#Text>
4. Дзіковський М. Р. Використання інформаційних технологій в адміністративному судочинстві України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія «Право». 2024. Вип. 86. Ч. 3. С. 285-291. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/01/45-2.pdf>
5. Єсімов С. С. Реалізація принципу змагальності в адміністративному судочинстві при використанні інформаційних технологій. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2022. № 5. С. 251-257. URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2022/12/48.pdf>
6. Ільчишин Н. В. Вплив цифровізації на систему правосуддя: виклики адміністративного судочинства. *Соціально-правові студії*. 2025. Т. 8. № 2. С. 238-247. URL: <https://sjs-journal.com.ua/uk/journals/tom-8-2-2025/vpliv-tsifrovizatsiyi-na-sistemu-pravosuddya-viklyki-administrativnogo-sudochinstva>
7. Ківалов С. В., Біла-Тіунова Л. Р., Латковська Т. А. та ін. Адміністративістика в умовах цифровізації: теорія, правове регулювання, практика: монографія. Одеса : Гельветика, 2022. 800 с. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/496f08f9-c0ad-4cbc-9eac-b323934812ce/content>

8. Михайліна Т. В., Жаровська І. М., Кривешко І. В. Діджиталізація адміністративного судочинства та інформаційна культура судді. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Серія юридична*. 2023. Вип. 37. С. 343-348. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.8099922>
9. Мусій О. І. Цифрові інновації в системі правосуддя. *Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право»*. 2024. № 2 (26). С. 26-29. URL: <https://journals.ostroh-academy.rv.ua/index.php/law/article/download/106/100>
10. Присяжнюк О. В. Адаптація національного законодавства до міжнародних стандартів у сфері цифровізації адміністративного процесу. *Право та державне управління*. 2022. № 4. С. 372-377. URL: http://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/4_2022/55.pdf
11. Присяжнюк О. В. Особливості трансформації системи адміністративного судочинства в умовах цифровізації. *Наука і техніка*. 2024. № 6 (34). С. 192-202. URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/nts/article/view/12659/12721>
12. Туров В. Д. Правове регулювання застосування інформаційних технологій в адміністративному судочинстві України. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. № 1. С. 529-535. URL: <http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/323909>
13. Хлібороб Н. Є. Трансформація статусу учасників адміністративного судочинства на тлі цифровізації. *Ампаро*. 2023. № 1. С. 12-17. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vznu_Jur_2023_1_4